

ELS CARCAIXELLS D'EN DALMAU I EL MONTCLAR

Baix Empordà

Pel pas de la Miloca, pujant la Roca Rodona i retorn per la Plana Basarda

Distància	10,2 km
Desnivell acumulat	556 m
Nivell de dificultat	difícil
Data	3 de maig de 2016
Cartografia	Editorial Piolet. L'Ardenya (1:25000)
Punts per a GPS	http://ca.wikiloc.com/wikiloc/view.do?id=13392932

Els Carcaixells d'en Dalmau és un conjunt de doms, crestes granítiques que, per l'acció erosiva, han adquirit una fisonomia peculiar.

Es localitzen a Solius, terme de Santa Cristina d'Aro (Baix Empordà) a tocar del de Llagostera (Gironès). També els trobarem ressenyats com a Carcaixells d'en Cama. Com la veïna Roca Rodona d'en Cama, que també hem vista senyalada com Puig Agut i al mapa de l'ICGC, se l'anomena Roca del Sol. Can Dalmau i can Cama son dos masos propers.

Passarem pel menhir de can Llauradó, ens enfilarem a la Roca Rodona, recorrerem el crestall dels Carcaixells, pujarem al Montclar i retornarem per la carena de l'alzinar d'en Cama, tot visitant els vestigis del poblat ibèric de la Plana Basarda i la cova de Sa Tuna que podria tractar-se d'una sepultura hipogea. Finalment pel Camí dels Eucaliptus retornarem a can Llauradó. L'accés el farem pel GR 92, PR-C 102 i l'SL-C 32. El retorn no és senyalitzat, però no té pèrdua.

L'itinerari admet diverses variants. He procurat recollir les més coincidents.

La carena dels Carcaixells té una bona colla de trams equipats amb cadenes. Son passos fàcils (entre II i III). La Roca Rodona també ho havia estat d'equipada però, excepte un parell d'ancoratges a la cara ponentina, la resta d'equipament ja no hi és. El vessant llevantí exigeix una grimpada (II/III?). Tan a un lloc com a l'altre amb certa exposició.

L'instal·lador dels passos equipats, el pont i la via ferrada, així com d'altres equipaments propers (Gorges de Salenys, Cala del Molí,...), i de l'alçament del menhir de can Llauradó, és l'Albert Gironès.

Accés

Per la sortida 5 de la C-65, prenem la C-250 en direcció a Santa Cristina i la deixem tot seguit per la GI-6610 en direcció a Solius. Just abans del quilòmetre 1, al l'alçada del mas Pla, prenem una pista a mà esquerra. Dos-cents metres més enllà, passada la riera d'en Dalmau, trobarem un ampli espai per aparcament.

Podem apropar-nos encara més, continuant la pista per la dreta en direcció a can Llauradó i començar l'itinerari poc més enllà d'aquest mas.

Riera d'en Dalmau (48m)

Comencem a caminar per l'ampla pista, a mà dreta, seguint el GR en direcció a Sant Feliu de Guíxols i el Montclar. Anem a passar pel costat de can Llauradó des d'on tenim una bona panoràmica del Montclar, els Carcaixells i la Roca Rodona.

Poc més enllà, quan el GR gira a l'esquerra, seguim recte en direcció al coll de Ceps, el Montclar i els Carcaixells (senyalització vertical i horitzontal del PR-C 102). Passem pel costat del menhir de can Llauradó. Cent quinze metres més enllà, en una bifurcació en Y, anem a la dreta (retornarem pel ramal de l'esquerra). A les dues properes bifurcacions anem a l'esquerra.

La pista, cada cop més precària, ha anat esdevenint un camí ample, de bon fer, pel marge dret de la riera de Penyella (o de Plana Basarda).

Pas de la Miloca (90m)

Cruïlla indicada. Hi ha un gran plafó informant que el pont i la via ferrada estan tancats per motius de seguretat (1).

Continuem recte (S) pel PR en direcció al coll de Ceps i el Montclar. En aquesta direcció ja podem albirar la Roca Rodona. Creuem la riera i, poc més amunt, nova bifurcació indicada. Recte (S) seguint el PR pujaríem al Coll de Ceps. El camí de la dreta (W) mena a la part meridional dels Carcaixells per la font de la Roca d'en Cama i el torrent de les Carboneres (2).

Seguint el PR uns pocs metres, un tirany poc perceptible a mà dreta (fita) s'enfila en fort pendent, entre curtes llaçades. Ens deixa sobre un contrafort des del que abordem el crestall pel vessant N, primer per una canalona, després per una marcada lleixa.

Del contrafort al cim ens cal grimpar: passos fàcils (II) on petits esglaons cavats al rocam ens ajuden, però no exempts d'exposició.

- (1) El pont és obvi. Pel que fa a la ferrada ignoro si es refereix a la d'Agulles Rodones, els trams cadenats dels Carcaixells o a ambdós equipaments.
- (2) Ens pot interessar tant una opció com l'altra si no volem retornar per la Plana Basarda, realitzant el recorregut del crestall en sentit S-N. Altrament és millor realitzar-lo en sentit N-S i anar-lo a buscar a partir del Pas de la Miloca.

Roca Rodona d'en Cama (236m)

És un bon mirador del Montclar i els Carcaixells. També de la carena per on transita el nostre camí de retorn. Hi ha un curiós rebaix practicat a la roca.

Desfem el camí fins al pas de la Miloca on, vers ponent i seguint els senyals de l'SL-C 32, creuem la riera per un pontarró i anem a guanyar l'extrem septentrional dels Carcaixells. A la bifurcació (indicada) amb l'accés a la via ferrada d'Agulles Rodones, anem a la dreta.

Carcaixells d'en Dalmau (215m)

El recorregut del crestall s'inicia al peu d'un oratori dedicat a Sant Francesc.

Un parell de passos equipats amb cadenes ens ajuden a coronar la primera de les agulles. Entre aquesta i la següent hi ha el pont penjat.

Desgrimpem fins al collet i ens enfilem a la segona agulla per un altre tram equipat amb cadena i alguns esglaons.

Dos passos equipats més i, sobre una roca, uns senyals de pintura blava ens indiquen un itinerari de baixada que, amb un tram equipat amb cadena i un altre amb corda, retorna al Pas de la Miloca pel Torrent de les Carboneres (1).

Anem a la dreta, seguint els senyals del SL. Amb dos trams equipats més baixem a un coll prou ample on un indicador senyala un altre camí al Pas de la Miloca per les Carboneres (1).

Després de superar un pas equipat amb corda, flanquejar una agulla baixant pel Pas de la Canaleta, equipat amb una altra corda que podem esquivar per la dreta, trobem una nova bifurcació: a mà esquerra baixa el camí del Pas de la Canaleta que també retorna al Pas de la Miloca pel Pla de la Figuereta (1). És senyalitzat com a SL.

Nosaltres anem a la dreta. Pugem fins al peu d'una línia d'alta tensió (senyalització vertical) on continuem per una pista en direcció al Montclar. La deixem al Collet de Montclar per un corriol a mà dreta que, després de superar un ressalt rocallós careneja fins al cim.

- (1) Aquests tres camins conflueixen i van a passar per la Font de la Roca d'en Cama, on hi ha les ruïnes d'una antiga edificació de pedra i una taula amb bancs. Des del Pla de la Figuereta es pot pujar a la Roca Rodona d'en Cama, pel vessant ponentí però, com s'ha dit a la introducció, el pas està desequipat.

Montclar (401m)

Coronat per una senyera i un gran cúmulo de pedres, s'hi gaudeix d'una bona panoràmica de l'entorn, fins al Montseny i el Pirineu, però altres veïns més alts, com el de Montagut, el priven d'albirar més enllà. Hi conflueixen dos camins més: un que ve de la veïna Roca de l'Esfinx i un altre del mateix collet de Montclar pel vessant de migdia.

Retornem a aquest collet i prenem la pista a mà dreta, seguint el PR-C 102, en direcció a Sant Feliu pel coll de Ceps, on anem a l'esquerra (bifurcació indicada).

Deixem el PR que retorni al Pas de la Miloca per un ramal a mà esquerra i, poc més enllà, un corriol a la mateixa mà que sembla talment una drecera al mateix lloc.

Encara més avall ignorem a mà dreta un altre ramal que marxa en direcció a Sant Baldiri.

La pista, molt precària, baixa en fort pendent: ens cal estar atents per no relliscar amb el sauló.

Més avall enfilem un corriol no senyalitzat a mà dreta que mena a la Plana Basarda on podem albirar una colla de sitges excavades al terra.

Plana Basarda (280m)

Sobre un turó enlairat amb bona vista sobre la Vall d'Aro, fou la ubicació d'un assentament iber on s'hi han localitzat peces de ceràmica, àmfores, nanses, destrals, puntes de llança, espàtules i monedes.

L'indret figura documentat al segle XVI com a «les planes d'en Basart», que posteriorment serien «les planes de na Basarda» i finalment n'ha resultat «Plana Basarda».

Retornem a la pista i la deixem en un tancat revolt a mà dreta, on continuem recte per un camí ben fressat. En tot aquest tram hi ha molts eucaliptus, d'aquí que el camí sigui conegut per aquest nom.

Bon tros avall, sense senyalitzar i separada uns deu metres a mà dreta del camí, hi ha la Cova de sa Tuna.

Cova de sa Tuna (106m)

Una petita obertura circular dóna pas a una cavitat practicada a la roca en forma d'olla, de tres metres de fondària per dos d'alçada.

Com les seves veïnes dels Moros, del Mas Rissec i Ses Felugues, se'ls hi atribueix la funció de sepultures hipogees datades a cavall dels mil·lennis III i II a. C., tot i que, pel que sembla, no s'hi ha trobat indicis que ho confirmin.

El camí surt a una pista i, uns dos-cents vint-i-cinc metres més avall, en una bifurcació, anem a l'esquerra. Ben aviat retrobem el camí d'anada.